

Počet zmínek: 1

Online: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Ostravský Kristus odpověděl na otázku, proč má smysl uvádět neposlouchaná díla

[přejít na web](#)

Online, Datum publikace: 19.09.2025 11:07:40, Datum importu: 19.09.2025 13:25:47, Zdroj: ostravan.cz, Autor: Milan Bátor, Rubrika: Hudba, Periodicita: Denně, Provozovatel: Aleš Honus, Země: CZ, AVE: 1 500 Kč, GRP: 0,03, OTS: 2 752, Měsíční návštěvnost: 13 606, RU/den: 2 752, RU/měsíc: 36 536

V půvabném parku, který se prostírá za Červeným a Bílým zámkem v Hradci nad Moravicí, může poutník narazit na dvě busty hudebních skladatelů. Nejdřív potká zachmuřeného Beethovena, který u knížete Karla Lichnovského pobýval v letech 1806 a 1811. Slunce mu téměř nikdy nesvítlí do tváře, jako by se k němu otáčel pořád zády. O kousek výš na osluněném návrší se koupe ve slunečních paprscích Liszt. Busta jej zachytila jako pohledného mladíka s dlouhými vlasy a mírným úsměvem. Mimochodem, byl to právě Liszt, kdo se během svého života zasadil o to, aby v Bonnu stál Beethovenův pomník... Oba skladatelé teď na Hradci odpočívají kousek od sebe.

Do Hradce Liszt přijel poprvé roku 1846 a do knihy návštěvníků napsal „Ferenc Liszt – ne zcela jako cizinec“. Potměšilý žertík si klavírní virtuos mohl dovolit, už nějakou dobu patřil k nejproslulejším umělcům Evropy. Přes všechnu slávu jeho hudba neměla s výjimkou několika oblíbených skladeb na různých moc ustláno. Vytýkali jí manýru a okázalost. Jeho díla se nestala součástí zavedeného kánonu a neuznala je ani generace modernistů, která přišla později. Našly se ale výjimky.

Téměř o sto let později napsal Josef Bohuslav Foerster v knize esejů Co život dal o Lisztovi následující svědectví: „Liszt, jehož zjev uchvacoval, jehož hra strhovala, jehož slovo fascinovalo a příklad našel tisíce nadšených následovníků, umělec obdivovaný, virtuos neprovnatelný a nikým nepřekonaný, člověk vznešené duše a dětsky dobrého srdce, je dnes téměř zapomenut. Nevděk doby, která se honí za módními zjevy a horuje pro povrchní požitky, nezná odkazu Lisztova.“ Foerster ve své esejí dále vzrušeně líčí dojmy z živého provedení Lisztova oratoria Christus, kterého byl tehdy přímým účastníkem.

Dirigent Marek Šedivý. (Foto: Ivan Korč)

Není těžké si představit, jak muselo dílo na nestora českých skladatelů zapůsobit. Slyšet tuto kolosální kompozici naživo se nepoštěstí víckrát než jednou dvakrát za život. Snad proto si kulturní obec Ostravy nenechala tu možnost ujít. Katedrála Božského Spasitele se stala ve čtvrtek 18. září dějištěm vzácné události. Sbor a orchestr opery **Národního divadla moravskoslezského** v roli zasvěcených průvodců Lisztovým oratoriem Christus? Tohle se přihodilo souhrou náhod a dobré vůle. Díky rekonstrukci Divadla Antonína Dvořáka našel operní orchestr se sborem i sólisty čas, prostor a odhodlání k nelehké výzvě.

V hudebním nastudování dirigenta Marka Šedivého od počátku do konce planula vize, která zračí dobrý úmysl. Osobní energie, vcítění a péče, kterou šéf opery **NDM** do oratoria vrhnul, se nedá předstírat. Ta pramení z podstaty, když se člověk do toho, co právě dělá, zamiluje a nechá v tom celé své srdce. Díky pečlivé přípravě a bezmeznému nasazení všech zúčastněných vyzněl Christus v Ostravě se skutečnou monumentalitou, jemnou poezií, citem a něhou, jež vyvěrá z neskutečné hudební rozmanitosti díla. Zdá se, že Liszt napsal Christa záměrně jako univerzální hudební doklad nekonečné lidské kreativity.

Nezapomenutelné byly akustické efekty spočívající v důmyslném rozmístění jednotlivých nástrojových skupin a sólistů. Výkony členů orchestru se obloukem vyhnuly rutině a byly kouzelné a delikátní. Divadelní sbor bez obvyklé jevištní akce ukázal, že jeho síla tkví v osobnostech, které se umí sjednotit a stmelit.

Sopranistka Veronika Rovná. (Foto: Ivan Korč)

Andělský soprán Veroniky Rovné, nezapomenutelný Roman Hoza v postavě Krista zpívající z kazatelny a všichni další, kteří otevřeli brány tajemství, obdivu, úcty a prožitku mystéria si zaslouží poděkování a respekt.

Lisztova Christa nelze objektivně popsat. Nejde ho uchopit rozumem, podobně jako nelze racionálně vyložit otázku víry. Proto může být jeho grandiózní mistrovské dílo vším, co v něm posluchač představí, zaslechne a najde. Vším, kromě vypočítavé, servilní a předvídatelné strategie.

Publikum tleskalo vestoje. (Foto: Ivan Korč)

Christus Ference Liszta ze všeho nejvíc evokuje intenzivní prožitek mysteriózního příběhu. Svatováclavský hudební festival ví, že zázraky nejsou plané řeči, neboť se mohou odehrát tam, kde je velká synergie a jednomyslná iniciativa. Spojení sil tohoto unikátního festivalu a **Národního divadla moravskoslezského** hovoří za vše.

Žijeme v době transformace. Častěji dnes vítězí zloba a netečnost nad spoluprací a z ní pramenící radostí a potěšením. V Ostravě umělci ukázali, že společná cesta bez předsudků a stereotypů dává smysl.